

UDARNO.COM

MESIĆA NAPALI ISPRED VILE, ČUVALA GA POLICIJAPosted On 21 Srp 2014Tag: stipe mesic

Pripadnici stranke A-HSP došli su pred vilu bivšeg predsjednika **Stipe Mesića** te od njega tražili da prestane veličati "četničke praznike." Uz kordon policije oko vile, Mesić je doživio veliku traumu od skupine bijesnih građana koji su mu iznosili na megafon uvrede i nabrajali ubijene katoličke svećenike.

“Pošto veličate četničke zločine, ovim putem Vas pozivamo da naučite povijesne činjenice i istinu! Ako se ove godine pojavite u Srbu, smatrat ćemo da pljujete po svom vlastitom narodu i svim nevinim žrtvama! Ako imate samo malo časti i dostojanstva osudit’ ćete četnički dernek i otkazati Miloradu Pupovcu sijanje mržnje i stvaranje nove velike Srbije! Autohtona – Hrvatska stranka prava i petu godinu zaredom organizira prosvjedni skup u Srbu 27. 7. 2014. godine. Svojim dolaskom želimo spriječiti da laž postane istina.

U Srbu 1941. i 1990. godine nije bilo antifašizma već velikosrpske politike s tenzijama osvajanja i oduzimanja dijelova Hrvatske. Zbog njihove velikosrpske politike četnici su 1941. i 1990. godine ubijali nedužan hrvatski narod. Organizator veličanja četničkih zločina i njihovoga derneka je Milorad Pupovac kojem su oba brata Mladen i Vojislav bili u postrojbama zločinca kapetana Dragana.

To zlo vlada i danas. Zapravo jedina konstanta naše zbilje zadnjih 100 godina je velikosrpstvo. Sve ostalo, kao i države su manje bitne. Ono se širi i jedina je prijetnja miru u našoj zemlji. Ne zaboravite. Savka Dapčević je izjavila za proslavu 27. 7. 1941. da je to dan velikosrpske mržnje. Na raznim plenumima KPJ-e Josip Broz je često i sam upozoravao na velikosrpske ideje koje treba iskorijeniti. Iako je dozvolio da ustanak srpske mržnje bude dan ustanka protiv fašizma.

Tim činom je dopustio razvoj velikosrpske ideje. Nije se 1990. godina baš na tom mjestu skupilo slučajno 150 000 krvožednih Srba, da bi pozvali na klanje. Iz te simbolike je izašla činjenica da su Vojislav Šešelj i ekipa tog dana izrekli činjenicu kako je to teritorij Srbije. Danas Milorad Pupovac poručuje da je ovo dan ponosa, pod pokroviteljstvom države Hrvatske. Što to danas znači? Znači da u našoj vlasti imamo velikosrpsku ideju.

Prije tog morbidnog ustanka u Boričevcima je živjelo 119 obitelji. Poslije pokolja i paleži niti jedna, 400 ubijenih civila, niti jedan nije bio vojnik. U Brotinju su bacili 38 Hrvata u jamu, najmlađe dijete je imalo 2 godine. Divljanje je nastavljeno u Mišljenovcima, Poljicama, pa sve do Kulen Vakufa, gdje su se sklonili izbjegli. I tamo je napravljen masakr nad civilima Hrvatima i Bošnjacima. Dio koljača i ubojica je nosio četničke oznake, dio partizanske, ali činjenica da su bili Srbi. Baš kao i 1990, kad su neki došli sa kokardama a neki sa zvijezdama, ali im je svima bila na pameti samo ‘velika’ Srbija. U Vukovar su ulazili i četnici i crvenozvezdaši zajedno. Kada vlast dopušta klanje i ubijanje kao blagdan ona je protuhrvatska. Takva je bila i Titova vlast, kao što je i ova danas. Dozvoljava slavljenje monstruoznih zločina i veličanje velikosrpske ideje.

I ove će godine folklor biti isti. Srbi slave svoje heroje, koji su pobili Hrvate, a čuva ih 1000 hrvatskih policajaca. Nevjerojatan osjećaj za rođake žrtava i za prosvjednike sa hrvatske strane. Osjećaj je odvratan. Sve to govori da je velikosrpska ideja uspijela ovladati hrvatskom političkom scenom. Izgubljeno u ratu nadoknađuje u miru.

Srbovanje u Srbu je nastavak (č)etničkog čišćenja Hrvata

A evo te neporecive istine: Tog 27. srpnja 1941. u Trubaru je kod Drvara ubijen drvarski župnik Waldemar Maksimilijan Nestor i veća skupina pripadnika njegove župe koji su se vraćali s hodočašća Svetoj Ani u Kninskom Polju. Hodočasnički vlak pri povratku je bio zaustavljen nekih 18 km od Drvara. Svi hodočasnici su okrutno poubijani, a tijela su im bačena u jamu Golubnjaču. Istog dana, orkestrirano je, uz iste metode (č)etničkog čišćenja, izveden i napad na susjednu katoličku župu Bosansko Grahovo, tako da slučajni preživjeli nakon pokolja u Drvaru i okolici, ne bi mogli upozoriti susjede, odnosno da grahovljanski Hrvati ne bi mogli pobjeći pred četničkom kamom nakon što bi mogli doznati što se dogodilo drvarskim Hrvatima. O tom zločinu u Bosanskom Grahovu svjedočio je Ante Mile Krvavica:

„Genocid nad ovim nedužnim Hrvatima, fizičko istrebljenje počelo je točno dana 27. VII. 1941. (Dan četničko-fašističkog pokolja nad Hrvatima). Toga dana u 10 sati ujutro četnički ustanici pod vodstvom krvoločnog četničkog vojvode Brane Bogunovića (koji je 1944. godine izvršio samoubojstvo) uhitili su tamošnjeg katoličkog župnika Jurja Gospodnetića, rodom s Brača. Sazvali su zbor Srba ispred katoličke crkve sv. Ilije. Nabili su mu na leđa magareći samar i ‘jašili’ po njemu oko crkve, i to ispred njegove majke. Naložili su i veliku vatru. Nabili su ga na ražanj i pekli, te uz to pjevali uz silnu krik i viku. Svi uhvaćeni Hrvati-djeca, žene i starci, koji nisu uspjeli pobjeći, morali su gledati ovaj stravičan čin kako se peče njihov župnik na obližnjoj visoravni koja se zove Jelića polje, na istoj vatri s ustašom Tomislavom Sarićem (nećak Tomislava Sarića, Marko, 86 g., i danas je živ, nap. a.). Nakon ovih kalibanskih seansi pokupili su sve, natovarili ih na konjske zaprege i odvezli u selo Tiškovac. Smjestili su ih u željeznički tunel gdje su prije likvidacije vršili stravična mučenja. Jedan dio odvezli su u Kamenicu kraj Drvara i također žive pobacali u jame”. - zaključuju iz AHSP.

Udarno tim